

CURTEA DE APEL NORD

Dosarul nr. 1a-314/2025
Sîngerei
1-24117119-03-1a-21052025
Cugut

Judecătoria Bălți, sediul

Judecător: Gheorghe

DECIZIE În numele Legii

24 decembrie 2025

mun. Bălți

C*****iul penal al Curții de Apel Nord

În componența:

Președintele ședinței, judecătorul: Ghenadie Liulca
Judecătorii: Aurelia Andronache și Ludmila Iarmaliuc
Grefier Maria Baciu

Cu participarea:

Procurorului Liliana Pasat
Avocatului Dragoș Grosu

a judecat în ședință de judecată publică în ordine de apel, apelul avocatului Alexandru Bulat în interesele inculpatului Pleșco Vladimir declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei din 17 aprilie 2025, în cauza penală privind condamnarea lui:

Pleșco Vladimir *****, a.n. ***** , c/p ***** , originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. ***** ***** , studii superioare, căsătorit, nesupus serviciului militar, neangajat în câmpul muncii, fără antecedente penale, cetățean al R. Moldova;

- în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal,-

Termenul de judecare a cauzei:

În instanța de fond: 16.10.2024 - 17.04.2025;

În instanța de apel: 21.05.2025 - 24.12.2025.

Procedura de citare legală executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele apelului, materialele cauzei, opiniile participanților la proces și prevederile legale, pentru expunere asupra apelului, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă :

Soluția și argumentele instanței de fond:

Prin sentința Judecătorei Bălți, sediul Sîngerei din 17 aprilie 2025, **Pleșco Vladimir**, a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 800 (opt sute) unități convenționale, ceea ce constituie suma de 40 000 (patruzeci mii) lei.

S-a explicat lui Pleșco Vladimir faptul că, în baza art. 64, alin. (3¹) Cod penal, în cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărîrea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Până la devenirea sentinței definitive în privința lui Pleșco Vladimir a fost aplicată măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara.

A fost admisă parțial acțiunea civilă și s-a încasat de la Pleșco Vladimir în beneficiul lui părții vătămate ***** prejudiciul material cauzat în mărime de 2060 (două mii șaiszeci) euro, convertiți în lei moldovenești conform cursului BNM la data executării hotărârii și 300 (trei sute) lei, precum și prejudiciul moral cauzat în sumă de 10 000 (zece mii) lei.

Corpul delict - un mixer pentru muzică de model „Soundcraft”, de culoare albastru închis, cu dimensiunile aproximativ 30 cm pe 40 cm și ghidul de utilizarea acestuia cu conținutul pe 36 file (f.d. 63) – care au fost restituite părții vătămate ***** (f.d. 65), urmează a fi lăsate în proprietatea părții vătămate după intrarea sentinței în vigoare.

Pentru a se pronunța cu sentința în cauză instanța de fond, *în fapt*, a constatat că, Pleșco Vladimir în luna mai 2024 a fost contactat telefonic de către ***** , care l-a întrebat dacă prestează servicii de transportarea coletelor în Germania și la ce dată are următoarea cursă.

Pe data de 17.05.2024, ***** conform înțelegerii cu Pleșco Vladimir s-a prezentat la locul indicat de către acesta, și anume, lângă magazinul „Speranța”, din strada Independenței, 123/1, orașul Sîngerei, unde a transmis șoferului ***** un colet cu produse, un mixer pentru muzică, 2 060 euro și 300 lei.

Ulterior, la 18.05.2024 în legătură cu faptul că microbuzul condus de către ***** s-a defectat în Ungaria, acolo s-a prezentat Pleșco Vladimir cu o altă unitatea de transport, care a preluat pe lângă coletele altor persoane și bunurile lui *****.

În așa mod, Pleșco Vladimir cunoscând de suma mare de bani transmisă de către ***** , urmărind scopul sustragerii bunurilor acestei persoane, nu le-a transportat la destinație, dar le-a însușit și anume un colet cu produse, un mixer

pentru muzică la prețul de 1 000 dolari SUA (17 773 lei), 2 060 euro (39 590.93 lei), și 300 lei.

Mai mult ca atât, în perioada următoare Pleșco Vladimir prin abuz de încredere l-a indus și menținut în eroare pe ***** că îi va restitui bunurile sustrase, însă a închis telefonul și a dispărut.

În rezultatul acțiunilor intenționat ilegale ale lui Pleșco Vladimir, părții vătămate ***** i-a fost cauzat un prejudiciu în sumă totală de 57.663,93 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept* faptele inculpatului Pleșco Vladimir întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal – *escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere și menținere în eroare.*

Solicitările apelantului:

Nefiind de acord cu sentința în cauză, avocatul Alexandru Bulat în interesele inculpatului Pleșco Vladimir, în termen, a contestat cu apel, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței Judecătoreiei Bălți, sediul Sîngerei din 17 aprilie 2025, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri de achitare.

În motivarea apelului, în fapt, s-a invocat că inculpatul Pleșco Vladimir a fost contactat telefonic de către ***** , care l-a întrebat dacă prestează servicii de transportarea coletelor în Germania, și la ce dată are următoarea cursă, însă instanța de judecată în textul sentinței a dat o interpretare eronată probelor și faptelor expuse de către participanții la procesul de judecată dat. Astfel, instanța de judecată a concluzionat în mod greșit că Pleșco Vladimir cunoscând de suma mare de bani transmisă de către ***** , urmărind scopul sustragerii bunurilor acestei persoane, nu le-a transportat la destinație, dar le-a însușit. Mai mult ca atât, în perioada următoare, Pleșco Vladimir, prin abuz de încredere l-a indus și menținut în eroare pe ***** că îi va restitui bunurile sustrase, însă a închis telefonul și a dispărut.

Apărarea consideră, că faptele expuse de instanța de judecată nu corespund adevărului, deoarece în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit cu certitudine din declarațiile părții vătămate că inculpatul a revenit în R. Moldova cu sursele de bani luate. Mai mult ca atât, inculpatul s-a întâlnit cu partea vătămată și a dorit săi restituie banii dar partea vătămată a insistat asupra faptului că acestea urmează să fie transmiși în Germania.

Cu referire la lipsa componentei de infracțiune prevăzută de art. 190 alin. (1) Cod penal, s-a relatat că aceasta presupune existența următoarelor elemente constitutive:

- fapta comisă, inculpat urma să atenteze asupra relațiilor sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile, care îl constituie obiectul juridic special al

escrocheriei. Obiectul juridic secundar al escrocheriei îl constituie relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voință și minimul necesar de încredere. Obiectul material al escrocheriei este format din bunurile, care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor;

- latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art.190 Cod penal are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni (inațiuni): a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, adică sustragerea lor; b) acțiunea sau inacțiunea adiacentă, care constă, în mod alternativ, în inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, sau invers; în privința naturii, calității substanțiale ale obiectului, părților actelor juridice anulabil; 2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile. Prin dobândirea ilicită a bunurilor, legiuitorul prezumă un act opus celui licit, efectuat cu rea - credință, prin care făptuitorul obține transmiterea voită în proprietate, posesiune, detenție a bunului mobil sau imobil, a altor valori străine sau dreptul asupra acestora.

Cu alte cuvinte, inculpatul nu a săvârșit infracțiunea imputată, din considerentul că însăși partea vătămată l-a căutat și l-a găsit pe inculpat cu ajutorul rețelelor sociale. Anume partea vătămată l-a rugat pe inculpat să transporte banii către Germania, achitând pentru aceasta suma convenită. Probele și faptele care au fost cercetate în instanța de judecată denotă lipsa probatoriului laturii subiective a infracțiunii, or, nu s-a dovedit faptul că inculpatul la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmarea scopul de a le sustrage și nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat.

Prin urmare, apelantul insistă că din analiza probelor cercetate, rezultă că, transmiterea coletului și a banilor a fost însoțită de angajamentul inculpatului Pleșco Vladimir de ai transmite la destinație în Germania în orașul Hamburg, cu toate că acest fapt nu s-a produs, inculpatul nu a săvârșit infracțiunea imputată din considerentul că în acțiunile acestuia lipsesc elementele componente ale infracțiunii imputate.

Argumentele părților:

În ședința instanței de apel, avocatul Dragoș Grosu în interesele inculpatului Pleșco Vladimir, a pledat pentru admiterea apelului din motivele invocate și adoptarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat, menționând că inculpatul a recunoscut faptul că a împrumutat banii de la partea vătămată, dar nu a avut posibilitatea să-i restituie datoria.

În ședința instanței de apel, inculpatul Pleșco Vladimir fiind legal citat, nu s-a prezentat din motive necunoscute. Astfel, examinând chestiunea privind examinarea cauzei în lipsa inculpatului, în temeiul art. 321 alin. (6) coroborat cu

alin. (5) art. 412 Cod de procedură penală, constatând renunțul tacit al inculpatului de a-și exercita dreptul său de a apărea în fața instanței, instanța de apel a dispus examinarea cauzei în lipsa acesteia.

Posibilitatea soluționării cauzei în lipsa inculpatului este recunoscută și prin Rezoluția nr. 75 (11) a Consiliului Europei privind criteriile ce trebuie respectate în cazul în care o persoană este judecată în lipsă.

Astfel, în criteriul nr. 9 se statuează că, persoana condamnată în lipsă ar trebui să aibă dreptul de a judeca din nou dacă dovedește faptul că absența sa de la judecata inițială este datorită unor cauze independente de voința sa și că nu a avut posibilitatea de a înștiința instanța. În aceste circumstanțe se reține că nici reglementările internaționale și nici cele interne nu impun admiterea unei cereri de rejudecare în cazul unei persoane condamnate în lipsă, impunându-se verificarea faptului dacă aceasta s-a sustras sau nu de la judecată. A interpreta altfel dispozițiile legale ar însemna a recompensa sustragerea de la soluționarea cauzei și a da posibilitatea condamnatului să se prevaleze de propria sa culpă, legitimând astfel un abuz de drept procesual. De asemenea, se atenționează asupra faptului că de la regula prezenței inculpatului la soluționarea cauzei se admit și excepții, atunci când asigurarea acestei condiții ar conduce la amânarea nejustificată a procedurii, mai ales dacă inculpatul are o culpă în absența sa.

Instanța de apel reține că, în cazul *Kattan v. România (21.01.2014)* Curtea Europeană a adoptat o decizie de inadmisibilitate, cu respingerea ca vădit nefondată a plângerii privind violarea art. 6 CEDO, întrucât instanța și-a îndeplinit obligația pozitivă de a face demersuri pentru a asigura prezența inculpatului în instanță.

Prin urmare, Curtea a considerat că reclamantul a contribuit în mare măsură la crearea unei situații, în care în mod rezonabil a putut prevedea consecințele comportamentului său – examinarea cauzei în lipsa sa. În ipoteza în care o persoană a avut cunoștință despre desfășurarea judecării și cu toate acestea nu s-a prezentat în fața instanțelor, ***este vorba despre o conduită procesuală culpabilă persoanei.***

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal a dispus examinarea cererii de apel în lipsa inculpatului Pleșco Vladimir, fără a fi lezat dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare, ca urmare a faptului că inculpatul fiind legal citat, în fața instanței de apel nu s-a prezentat din motive necunoscute.

În ședința instanței de apel, acuzatorul de stat în persoana procurorului Liliana Pasat, a pledat pentru respingerea apelului ca fiind nefondat și menținerea fără modificări a sentinței contestate, menționând că Pleșco Vladimir a avut o înțelegere cu partea vătămată de a prelua și transmite colete și banii în Germania. Însă, ulterior, urmărind scopul sustragerii nu a transportat bunurile la destinație, iar fiind audiat în calitate de inculpat aceasta a recunoscut că nu a restituit banii din

lipsa surselor financiare, din motiv că 400 euro i-a folosit pentru reparația mașinii, iar cealaltă parte de bani au fost sustrași din mașină.

În ședința instanței de apel, partea vătămată *****, fiind legal citat, în nu s-a prezentat, din motive necunoscute, iar ținând cont de prevederile art. 412 alin. (5) Cod de procedură penală, Colegiul penal a considerat posibilă examinarea apelului în lipsa acestuia.

Aprecierea instanței de apel:

Audiind opiniile participanților la proces, cercetând materialele cauzei penale în raport cu argumentele invocate, verificând legalitatea și temeinicia sentinței în baza materialelor dosarului, Colegiul penal ajunge la concluzia că, apelul avocatului Alexandru Bulat în interesele inculpatului Pleșco Vladimir declarat împotriva sentinței Judecătoreiei Bălți, sediul Sîngerei din 17 aprilie 2025, urmează a fi admis, din alte motive decât cele invocate, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, cu casarea parțială a respectivei sentințe în latura civilă și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 400 alin. (1) Cod de procedură penală, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă non-privativă de libertate.

Conform art.414 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. (2) Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Potrivit art. art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: admite apelul, casînd sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.

Prin prisma art. 409 Cod de procedură penală, instanța de apel judecă apelul numai cu privire la persoana care l-a declarat și la persoana la care se referă declarația de apel și numai în raport cu calitatea pe care apelantul o are în proces.

În limitele prevederilor arătate în alin.(1), instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului.

În acest sens, Colegiul penal statuează că apelul reprezintă o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv

complet în sensul că provoacă un control atât în fapt, cât și în drept numai la persoana care l-a declarat, la calitatea acesteia în proces și la persoana împotriva căreia este îndreptat de către jurisdicția de al doilea grad asupra hotărârii primei instanțe.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Cu titlu preliminar, Colegiul penal evidențiază că cauza penală de învinuire a lui Pleșco Vladimir în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (1) Cod penal a fost examinată în procedură generală, din motiv că inculpatul nu și-a recunoscut vina și a pledat pentru adoptarea unei sentințe de achitare.

În continuare, Colegiul penal remarcă că, sentința primei instanțe a fost contestată doar de partea apărării, prin care a solicitat emiterea unei decizii de achitare în privința inculpatului Pleșco Vladimir, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 190 alin. (1) Cod penal.

Probe noi acuzarea cât și apărarea în instanța de apel nu au prezentat, solicitând doar verificarea și aprecierea probelor cercetate în instanța de fond.

În acest context, Colegiul penal, analizând cele invocate în apel, lecturând sentința contestată în raport cu actele cauzei, conchide că, instanța de fond prin prisma bazei probante administrate de către organul de urmărire penală a apreciat obiectiv totalitatea probelor, care demonstrează *dincolo de orice dubiu rezonabil* vinovăția inculpatului Pleșco Vladimir în comiterea infracțiunii prevăzută la art. 190 alin. (1) Cod penal

Astfel, inculpatul ***Pleșco Vladimir, fiind audiat în instanța de fond***, prin expunerea factologică, nu și-a recunoscut vinovăția, menționând că la data de 25 mai 2024, a fost telefonat de domnul Soltan să i-a un pachet pentru al transmite spre Hamburg. La ora stabilită, șoferul ***** a luat 2000 euro și un colet, în care se afla un amplificator. Însă, din cauza că s-a defectat microbuzul în care se afla pachetul, a fost nevoit să pornească de acasă cu alt microbuz. La moment când a ajuns, pasagerii care erau, deja au plecat cu alt transport. Din acest motiv nu a ajuns la Hamburg, unde era destinația coletului lui Soltan. Peste 3-4 zile, când s-a întors înapoi, personal l-a telefonat pe ***** și i-a propus să îi întoarcă înapoi

banii și coletul. Atunci, domnul Soltan din start i-a spus că le va lua, după care a spus, că săptămâna viitoare când va pleca, să le ducă la Hamburg. Ajungând la *****, în noaptea dată i-au fost sustrași banii din mașina dată, la care este o cauză penală pornită în mun. Chișinău, și unde învinuții recunosc faptul că au sustras banii.

Susține că, nu a restituit banii înapoi, din motiv că fiul părții vătămate *****, l-a telefonat și l-a amenințat. La acel moment, transportul de colete, a fost o activitate de lucru, iar la momentul actual nu. Precizează că, recunoaște că, banii i-a luat, dar de restituit nu i-a întors, din motiv că nu are surse financiare și că banii au fost sustrași din mașină.

Mai indică că, din banii lui ***** a folosit 400 euro la reparația mașinii, iar din cauza că până a ajuns în Ungaria, pasagerii au plecat, nu a mai plecat pentru un colet în alt capăt al Germaniei. Are obligația și realizează faptul că, urmează să-i întoarcă banii părții vătămate. Consideră că, nu este o escrocherie, doar relații de ordin civil.

Astfel, în pofida faptului că inculpatul Pleșco Vladimir în cadrul cercetării judecătorești nu și-a recunoscut vina în cele incriminate și a pledat pentru emiterea unei sentințe de achitare, C*****iul penal conchide că vinovăția acestuia integral s-a confirmat prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată de către instanța de fond și verificate prin citire în instanța de apel, și anume:

- **declarațiile părțile vătămate** *****, care fiind audiat în instanța de fond a relatat că într-adevăr la data stabilită, a transmis 2000 euro, un colet și o boxă muzicală pentru a fi transportate fiului din Germania, în orașul Hamburg. A vorbit cu șoferul prin telefon, s-au întâlnit cu șoferul în fața magazinului Speranța din or. Sîngerei. A luat numărul șoferului, pentru a-i transmite fiului său contactele, ca să ia legătura pentru a primi coletul și banii. Peste câteva zile, l-a telefonat fiul și i-a comunicat că microbuzul nu a ajuns la destinație. După care el, la rândul său, a telefonat șoferul. În urma discuției, ultimul i-a spus că microbuzul s-a defectat, iar în câteva zile microbuzul va ajunge la locul destinat. Peste câteva zile, iarăși a telefonat șoferul, care i-a spus că a venit șeful acestuia, adică Pleșco, și a transmis banii și coletul acestuia și în curând va ajunge banii și coletul la destinație. Ulterior, a comunicat cu fiul și i-a explicat care este situația și i-a dat numărul de telefon nou, fiindcă șoferul i-a dat numărul de telefon a lui Pleșco Vladimir. Susține că, fiul l-a telefonat pe Pleșco Vladimir, iar ultimul i-a răspuns că în curând va ajunge la Hamburg și va primi ceea ce a transmis el.

Relevă că, fiul a așteptat trei zile coletul, dar nu a ajuns. Atunci el, l-a telefonat foarte des pe Pleșco, fapt care poate fi confirmat de către acesta. Afirmă că, a primit răspunsuri foarte neclare și dubioase, precum că îl deranjează, că nu i-a dat nimic și să îl lase în pace. Pe Pleșco Vladimir îl telefona practic în fiecare zi, fiindcă era foarte îngrijorat. Ulterior, acesta i-a comunicat, că este în Moldova și

apoi pleacă înapoi în Germania. Atunci, Pleșco Vladimir l-a întrebat dacă dorește să ia banii înapoi, sau să îi transmită după destinație. La început a spus că vrea banii înapoi, iar apoi l-a telefonat și i-a zis să le transmită feciorului, dacă pleacă spre Germania.

Mai comunică că, i-a zis lui Pleșco Vladimir că dacă nu îi va restitui bani, va scrie o plângere la poliție. După câteva zile, a mers la Poliție și a depus plângere. La etapa de urmărire penală, Pleșco Vladimir a spus că îi va restitui banii, dar până în ziua de azi, așa și nu i-a întors banii.

Mai declară că la poliție, Pleșco Vladimir a venit cu boxa ceea pentru muzică, care a luat-o, dar care i-a restituit-o înapoi, însă banii nu i-a întors. A luat numărul de telefon a lui Pleșco Vladimir, pentru a trimite coletul de pe rețelele de socializare, acolo fiind multe astfel de anunțuri. Anterior, prin intermediul domnului Pleșco Vladimir, nu a transmis colete niciodată. Discuțiile cu Pleșco Vladimir au fost doar prin intermediul telefonului la același număr, în față nu l-a văzut niciodată. Prima dată Pleșco Vladimir a confirmat faptul că a primit banii și coletul de la el, iar a doua oară a negat faptul dat. A transmis adresa unde fiul său trebuia să se întâlnească cu șoferul în Germania, data și locul stabilit. Fiul nu a fost la data și locul stabilit, din motiv că lui i s-a spus că îl vor telefona și îi vor comunica unde și când se vor întâlni. La Pleșco a apelat ca la transportator de mărfuri. Banii i-a transmis șoferului microbuzului, care era altă persoană, însă Pleșco administra toate acestea. A achitat 300 lei pentru colet, și 60 euro pentru a transmite suma de 2000 euro. Toate acestea le-a transmis șoferului în luna mai anului 2024. Anchetatorul i-a spus că cineva a adus boxa de muzică, pe care i-a restituit-o. Erau perioade când Pleșco Vladimir îi spunea că îi va restitui banii, iar apoi a spus că nu îi va întoarce banii. Șoferul a fost angajat la Pleșco, iar acesta i-a spus că a transmis banii și coletului lui Pleșco (f.d. 195);

- **declarațiile martorului *******, care fiind audiat în instanța de fond a relatat că, îl cunoaște pe Pleșco Vladimir, de aproximativ doi ani, iar pe partea vătămată ***** îl cunoaște din ziua când i-a transmis coletul. A declarat că, nu își amintește data exactă, însă a fost telefonat de către Pleșco Vladimir să transmit un colet de la Sîngerei în Germania. Anterior, Pleșco Vladimir l-a rugat să se ducă în cursă la Germania, în calitate de șofer, pe automobil de model „Mercedes-Sprinter”, n/î GIK 71, care îi aparținea lui Pleșco Vladimir. Pleșco Vladimir se ocupa de transportarea coletelor Moldova-Germania, iar câteodată și pasageri. Pe drum de la ***** , l-a telefonat Pleșco, ca să ia un colet din or. Sîngerei, și să îl ducă la Germania. Atunci s-a întâlnit cu domnul Ștefan, care i-a transmis coletul în care era ceva tehnică muzicală, amplificator și 2000 euro, după care a plecat spre vamă. Explică că, coletul costa 300 lei, și serviciul pentru transmiterea banilor costa în jur la 50-60 de euro. A traversat vamă și mașina a început să se comporte rău. Atunci l-a telefonat pe Vladimir, iar acela i-a spus să meargă mai departe. Când a ajuns în

Ungaria, mașina s-a defectat și a stopat. Iarăși l-a telefonat pe Pleșco Vladimir și i-a spus că nu poate să repare mașina. După care a parcat mașina la parcare și îl aștepta pe Pleșco să se pornească de la Moldova, pentru a-l ajuta. Ulterior, când a ajuns Pleșco Vladimir în Ungaria, s-au uitat la mașină și au văzut că nu o puteau repara. Atunci el i-a transmis lui Pleșco Vladimir toate coletele și banii. Ultimul a plecat spre Germania, iar el a rămas să aștepte altă mașină, care să-l ajute să tragă mașina în România la autoservise. După care, în România a văzut că de 3 zile nu poate să repare mașina, a așteptat un alt coleg cu care să plece acasă în Moldova. A concretizat, că toate coletele și banii i-a transmis lui Pleșco Vladimir, fapt comunicat și fiului părții vătămate. Cu Pleșco Vladimir îi leagă doar activitatea de lucru. Nu a activat legal, deoarece el făcea câte o cursă ocazională (f.d. 197).

De asemenea, vinovăția inculpatului Pleșco Vladimir integral este confirmată și prin probele materiale administrate în instanța de fond și verificate prin citire în instanța de apel, și anume:

- procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii din 21.06.2024, potrivit căruia partea vătămată ***** redă cu lux de amănunte circumstanțele comiterii infracțiunii (f.d. 3);

- plângerea lui ***** din 03.06.2024 (f.d.9);

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 07.06.2024, prin care au fost cercetate convorbirile telefonice dintre persoana cu numele „Vlad” cu persoana „Alex” și „Cristian Colete” (f.d. 11-26);

- procesul-verbal de audiere a victimei ***** din 07.06.2024 (f.d.28)

- procesul-verbal de ridicare și examinare din 23.07.2024, cu planșă fotografică, din conținutul căruia se constată că Pleșco Vladimir a predat benevol un obiect asemănător cu un mixer pentru muzică de model „Soundcraft”, de culoare albastră închisă cu dimensiunile aproximativ 30 cm x 40 cm (f.d. 58 - 61);

- ordonanță de recunoaștere a corpului delict din 06.08.2024, prin care a fost recunoscut corp delict un mixer pentru muzică de model „Soundcraft”, de culoare albastru închis, cu dimensiunile aproximativ 30 cm x 40 cm și ghidul de utilizarea acestuia cu conținutul pe 36 file (f.d. 63).

Colegiul penal, examinând și apreciind totalitatea actelor și documentelor administrate în cursul urmăririi penale, cercetate în cadrul ședințelor de judecată de prima instanță și analizate în ansamblu și de instanța de apel, prin prisma dispozițiilor art. 101 Cod de procedură penală, reține că acestea au fost obținute cu respectarea riguroasă a normelor procesuale, fiind caracterizate prin pertinentă, concludență și utilitate.

Acestea nu doar că se coroborează între ele, ci și susțin în mod coerent declarațiile părții vătămate și ale martorilor audiați, consolidând astfel probatoriul într-un mod unitar și lipsit de echivoc.

În urma unei analize integrale și obiective a materialului probator, C*****iul penal constată că Pleșco Vladimir nu neagă faptul prestării serviciilor de transport a coletelor și pasagerilor în Germania. La fel, acesta nu neagă nici faptul că prin intermediul său, martorul ***** în or. Sângerei a primit la data de 17.05.2024 de la partea vătămată ***** un colet cu produse, un mixer pentru muzică, 2060 euro și 300 lei, pentru al transmite fiului acestuia în or. Hamburg. Însă, insistă că coletul nu a ajuns la destinație din motive obiective.

Notabil este și faptul că Pleșco Vladimir nu neagă primirea de la șoferul (martorul) ***** în Ungaria a tuturor coletelor cu destinația în Germania, inclusiv, și cel transmis de către partea vătămată *****, din motiv că automobilul condus de acesta s-a defectat.

În atare împrejurării, Colegiul penal reține că Pleșco Vladimir nu contestă stare de fapt stabilită de către instanța de fond, însă contestă corectitudinea încadrării acțiunilor sale în temeiul legii penale, insistându-se asupra prezenței între părții a relațiilor de ordin civil, fapt ce determină necesitatea adoptării unei hotărâri de achitare.

La acest capitol, Colegiul penal notează că principala problemă pusă în discuție pe orice cauză penală se rezumă la vinovăția persoanei trimisă în judecată în raport cu faptele pentru care aceasta este acuzată prin rechizitoriu.

În cauza de față problema vinovăției este determinată de existența sau inexistența în acțiunile inculpatului Pleșco Vladimir a semnelor calificative a infracțiunii prevăzute la art. 190 Cod penal, așa cum au fost incriminate prin rechizitoriu.

Astfel, Colegiul penal relevă faptul, că încadrarea juridică a faptei are importanță atât pentru aplicarea corectă a legii penale, cât și pentru modul de desfășurare a judecății determinând, nu în ultimul rând, concordanța între conținutul legal al infracțiunii și conținutul constitutiv al acesteia. Mecanismul de încadrare juridică a faptei presupune implicit stabilirea textului din legea penală, care prevede și sancționează fapta socialmente periculoasă ce face obiectul cauzei penale.

Prin sintagma de „*încadrare juridică a acțiunilor inculpatului*” se are în vedere determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală, după cum se menționează expres și în art. 113 Cod penal.

Componenta de infracțiune constituie un tot întreg, format din patru semne corespunzătoare celor patru elemente ale componentei de infracțiune – obiectul și latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă.

Semnul componentei de infracțiune reprezintă o însușire, o proprietate generală a componentei de infracțiune, de ordin obiectiv sau subiectiv, prezentă în

cadrul fiecărei infracțiuni de o anumită categorie ce are importanță juridică la calificarea faptei drept o infracțiune concretă.

În același timp, legiuitorul la art. 14 Cod penal, a stipulat că infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală. Nu constituie infracțiune acțiunea sau inacțiunea care, deși, formal, conține semnele unei fapte prevăzute de prezentul cod, dar, fiind lipsită de importanță, nu prezintă gradul prejudiciabil al unei infracțiuni.

Subsecvent Colegiul statuează că, la soluționarea fondului cauzei, prima instanță urmează să se ghideze de limitele prescrise de art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind obligată să cerceteze minuțios probatoriul administrat numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate acesteia în rechizitoriu.

Din atare considerente, baza factologică descrisă în rechizitoriu și încadrarea acesteia într-o normă penală concretă urmează a fi minuțios analizată de instanțele de fond, pentru a se putea afirma că echitatea procesului a fost respectată.

Ca urmare a celor relatate supra, Colegiul penal efectuând o sinteză a cadrului normativ și a practicii unitare a Curții Supreme de Justiție pe această categorii de infracțiuni, constată *dincolo de orice dubiu rezonabil* că acțiunile inculpatului Pleșco Vladimir atât de organul de urmărire penală, precum și de instanța inferioară corect au fost încadrate în baza prevederilor art. 190 alin. (1) Cod penal, cu semnele calificative: *escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere și menținere în eroare*.

În fortificarea soluției date, Colegiul penal remarcă ca fiind lipsită de suport juridic afirmațiile apărării privind prezența între părții a relațiilor de ordin civil, or, din circumstanțe cauzei se atestă cu certitudine faptul că Pleșco Vladimir din start a acționat cu bună credință în raport cu partea vătămată în ceea ce privește prestarea serviciilor de transport de colete în Germania. Însă, ulterior survenirii unor evenimente independente de voia sa, și anume, deteriorarea automobilului condus de martorul *****, ce urma să execute efectiv obligația de rezultat manifestată prin livrarea coletului la destinație, a intervenit inculpatul Pleșco Vladimir cu o altă unitate de transport pentru preluarea coletelor, în vederea executării obligațiilor asumate prin contractul de transport de mărfuri, acționând contrar obligațiilor asumate. După intrarea în posesia coletului și banilor primiți de la partea vătămată *****, prin acțiunile sale de inducere și menținere în eroare a părții vătămate, nu a asigurat transportarea acestora la destinație, circumstanțe care demonstrează ne dorința inculpatului de a-și executa angajamentele asumate invocând diverse situații care genera neîntemeiat timp suplimentar iluzoriu, în vederea posibilității restituirii sumelor pecuniare în avutul subiecților pasivi.

În speță, Colegiul penal constată că, nu poate fi vorba despre existența unor relații de ordin civil, după cum susține partea apărării, chiar dacă suntem în prezența a unei neexecutării a obligațiilor ce derivă dintr-un contract verbal de transport de colete, în condițiile în care inculpatul și-a asumat angajamentul să transporte la destinație coletul. Însă, după intrarea în posesia acestuia, nu a întreprins careva acțiuni concrete în vederea executării angajamentelor asumate, Din contra prin crearea unei ambiante eronate părții vătămate, încerca să-l convingă pe aceasta și fiul acestuia despre o eventuală întârziere a executării obligației asumate, din cauza deteriorării unui automobil și preluării executării obligațiilor prin intermediul altui automobil, ca în final coletul să nu ajungă la destinație, iar Pleșco Vladimir se eschivează cu rea-credință de la oferirea părții vătămate a unor explicații plauzibile privind neexecutarea obligației asumate, fapt confirmat cu certitudine prin convorbirile telefonice dintre persoana cu numele „Vlad” cu persoana „Alex” și „Cristian Colete”, consemnate în procesul-verbal de cercetare la fața locului din 07.06.2024 (f.d. 11 - 26).

Aceiași stare de fapt se constată și prin declarațiile martorului *****, care în esență a declarat, că a fost angajat la Pleșco Vladimir în calitate de șofer, a primit un colet de la ***** pentru livrare în or. Hamburg. În Ungaria automobilul său s-a deteriorat, din care motiv l-a apelat pe Pleșco Vladimir, care a venit cu o altă mașină și a preluat coletele, inclusiv, cel primit de la ***** pentru a le transporta la destinație. Însă, nu cunoaște din ce motive acestea nu au ajuns la destinație.

Motivele invocate de către inculpatul Pleșco Vladimir, în sensul neexecutării obligației asumate, Colegiul penal le apreciază ca fiind insignifiante, atât timp cât acesta prin acțiunile sale se eschiva de partea vătămată și fiul acestuia, la mesaje și apelurile telefonice nu răspundea pentru a explica situația creată.

Mai mult ca atât, inculpatul Pleșco Vladimir într-un mod contradictoriu indică că suma de 400 euro a fost folosită pentru reparația mașinii, iar cealaltă parte a fost sustrasă din automobil în mun. Chișinău, fapt pentru care este intentată și o cauză penală. Or, în prim plan din declarațiile martorului ***** se constată indubitabil, că întreaga sumă primită de la ***** a fost transmisă lui Pleșco Vladimir, iar el a rămas în Ungaria să aștepte altă mașină care să-l ajute să tragă mașina în România la autoservise. După care, în România a văzut că de 3 zile nu poate să repare mașina, a așteptat un alt c***** cu care a plecat acasă în Moldova.

Sub un alt aspect, Colegiul penal este solidar cu constatarea primei instanței, precum că Pleșco Vladimir urma să transporte coletul la destinație în decurs de câteva zile de la data de 18.05.2024, iar sustragerea din automobilul personal al inculpatului a avut loc la 06.06.2024, perioadă în care inculpatul a avut suficient timp pentru onorarea obligației asumate, însă nu a făcut-o, ceea ce confirmă caracterul lipsit de substanță obiectivă a afirmațiilor inculpatului.

Mai mult ca atât, inculpatul Pleșco Vladimir nu a demonstrat faptul, că anume sursele financiare ale părții vătămate ***** au fost sustrase la data de 06.06.2024, în situația în care inculpatul având o activitate de transport a coletelor și surselor financiare, acesta putea dispune și de alte mijloace bănești.

Pe cale de consecință, Colegiul penal notează că sub incidența legii penale intră doar acele încălcări care demonstrează rea-voință și fraudă din partea făptuitorului. Nu se supune îndoielii faptul că, atunci când făptuitorul își arogă funcții și calități pe care în realitate nu le are sau își asumă responsabilități financiare, pe care nu intenționează să le execute, ducând victimele în eroare, precum a făcut și Pleșco Vladimir, își demonstrează rea-voința în raport cu partea vătămată *****.

Mai mult ca atât, pentru calificarea faptei în baza art. 190 Cod penal, nu au importanță metodele sub care se prezintă înșelăciunea vizavi de victimă.

La acest capitol C*****iul menționează că limita între un acord civil și o componenta de infracțiune este latura subiectivă, care în cadrul relațiilor civile este caracterizată prin buna credință a părților, iar în cazul escrocheriei este caracterizată prin înșelăciune și abuz de încredere, detaliate de legiuitor prin inducerea sau menținerea în eroare.

Astfel, C*****iul conchide că în speță nu s-a stabilit existența unui contract civil între făptuitor și victime, de aceea cu siguranță este inaplicabil articolului 1 din Protocolul nr. 4 la CEDO la fapta comisă de Pleșco Vladimir, fiindcă textul Convenției se referă numai la neexecutarea obligațiilor civile contractuale, prin care se menționează că *nimeni nu poate fi privat de libertatea sa pentru singurul motiv că nu este în măsură să execute o obligație contractuală.*

Totuși, aplicabilitatea acestui articol din Protocol, decade în cazul manifestării de către inculpat a relei voințe și a înșelăciunii părții vătămate la momentul încheierii relațiilor contractuale.

Deci, articolului 1 din Protocolul nr. 4 la CEDO, este limitat în aplicarea sa, de sintagma „*pentru singurul motiv că nu este în măsură să execute o obligație*”.

Astfel, din conținutul acestei norme se desprinde că, se interzice aplicarea pedepsei cu închisoarea, pentru neachitarea datoriilor, doar în cazul în care datoriile reies dintr-o obligație contractuală, adică incidența legii penale nu este interzisă dacă există alți factori care condiționează neonorarea obligațiilor contractuale.

Pe de altă parte, dacă debitorul acționează într-un mod fraudulos sau premeditat, articolul 1 nu interzice punerea sa sub detenție din aceste motive, chiar dacă ulterior se stabilește că debitorul se afla în imposibilitatea de a-și onora datoria.

Prin urmare, C*****iul penal reține că, potrivit celor avute în vedere de CtEDO în jurisprudența sa în materia dată, în cazul în care o persoană este

deținută la cererea creditorului pentru neonorarea obligațiilor sale contractuale, *din rea-voință*, într-un mod fraudulos sau premeditat, *art. 1 din Protocolul nr. 4 nu va fi incident*, astfel, contrapunând faptele stabilite în urma analizei probelor administrate, C*****iul penal conchide că vinovăția inculpatului Pleșco Vladimir în săvârșirea infracțiunii incriminate a fost dovedită *dincolo de orice dubiu rezonabil*.

Urmare celor expuse, C*****iul penal conchide că, solicitarea avocatului Alexandru Bulat privind emiterea unei sentințe de achitare nu și-a găsit confirmarea la judecarea acestora, lipsind temeieri de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate în partea constatării vinovăției lui Pleșco Vladimir în comiterea infracțiunii incriminate.

Mai mult ca atât, instanța de apel reține că apelantul nu s-au bazat exclusiv pe chestiuni imperioase ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației oferită de prima instanță.

La capitolul individualizării pedepsei penale ce urmează a-i fi stabilită lui Pleșco Vladimir instanța de apel reține că, în corespundere cu prevederile art. 7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. **(2)** Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară

aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul.

O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

C***iul penal notează că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii.

Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale.

Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Pedeapsa penală este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Instanța de apel constată că, Pleșco Vladimir a fost găsit vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, pentru care legea penală prevede pedeapsa *amendă în mărime de la 550 la 1000 de unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani*, care potrivit art. 16 Cod penal se cataloghează ca fiind una mai puțin gravă.

Subsecvent, la stabilirea categoriei pedepsei pentru infracțiunea respectivă instanța de apel i-a în considerație faptul că, inculpatul Pleșco Vladimir nu și-a recunoscut vina, anterior nu a fost în conflict cu legea penală, în sarcina sa nu au fost reținute prezența circumstanțelor atenuante sau agravante prevăzute la art. 76 și art. 77 Cod penal, și nici acuzatorul de stat la întocmirea rechizitoriului nu a reținut asemenea circumstanțe.

Drept urmare, C***iul penal, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului Pleșco Vladimir, urmărind în acest sens comportamentul acesteia în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, în coraport cu faptele comise, urmările prejudiciabile, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate și așteptările societății

față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, concluzionează că prima instanță just a conchis că scopul pedepsei poate fi asigurat și fără izolarea inculpaților de societate, prin stabilirea pedepsei sub formă de amendă în cuantum nominalizat în dispozitivul sentinței.

Finalmente, instanța de apel apreciază ca fiind întemeiate și concluziile instanței de fond cu referire la încasarea din contul inculpatului Pleșco Vladimir în beneficiul părții vătămate ***** prejudiciul material cauzat în mărime de 2060 (două mii șaiszeci) euro, convertiți în lei moldovenești conform cursului BNM la data executării hotărârii și 300 (trei sute) le, or, suma respectivă reprezintă urmarea prejudiciabilă a infracțiunii comise, iar ținând cont de prevederile art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, ca urmare a stabilirii fără echivoc a vinovăției inculpatului în comiterea acesteia, prin prisma răspunderii delictuale prevăzute la art. 1998 alin. (1) Cod civil, inculpatul este obligată să repare prejudiciul cauzat părții vătămate/ civile anume în cuantumul respectiv.

În același timp, C*****iul judiciar prin prisma reglementărilor statuate la art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală consideră neîntemeiate și eronate concluziile primei instanțe cu referire la încasarea din contul inculpatului Pleșco Vladimir în beneficiul părții vătămate ***** a prejudiciului moral cauzat prin infracțiune în mărime de 10 000 (zece mii) lei, or, din prevederile art. 1998 coroborat cu art. 2036 Cod civil se deduce că reparația prejudiciului moral este posibilă numai în cazurile expres prevăzute de legislație (*în cazul încălcării drepturilor personale nepatrimoniale, cum ar fi în ipoteza atingerii aduse vieții, sănătății, libertății, inviolabilității sexuale și libertăților sexuale sau altor valori sociale care privesc persoana*).

În această ordine de idei C*****iul reține că, infracțiunile care aduc atingere unor valori sociale ce țin de patrimoniu (*în speță, escrocheria*), nu atrag apariția la partea vătămată a dreptului subiectiv de reparație a prejudiciului moral, prin corelație, la făptuitori nu apare obligația de a repara prejudiciul moral.

Astfel, luând în considerație prevederile legale menționate mai sus, Colegiul penal consideră necesar de a respinge solicitarea părții vătămate/civile ***** privind repararea prejudiciului moral ca fiind neîntemeiată.

În subsidiar, Colegiul penal consideră că soluția instanței de fond prin care a fost soluționată soarta corpurilor delictive este conformă prevederilor art.397 pct.3) în coroborare cu art.162 alin.(1) Cod de procedură penală, urmând a fi menținută fără modificări.

Sintetizând circumstanțele reliefate suprapuse la textele de lege enunțate, Colegiul penal va admite apelul avocatului Alexandru Bulat în interesele inculpatului Pleșco Vladimir declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei din 17 aprilie 2025, din alte motive decât cele invocate, inclusiv din oficiu în baza art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, cu casarea parțială a respectivei

sentințe în latura civilă și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, în sensul celor enunțate mai sus, cu menținerea în rest a dispozițiilor sentinței fără modificări.

În conformitate cu prevederile art. art. 415 alin. (1) pct. 2), 417-418 Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E :

Apelul avocatului Alexandru Bulat în interesele inculpatului Pleșco Vladimir declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei din 17 aprilie 2025, prin care Pleșco Vladimir a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, se admite din alte motive decât cele invocate, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, cu casarea parțială a respectivei sentințe în latura civilă și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Pretenția părții vătămate ***** privind recuperarea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune în mărime de 20000 (douăzeci mii) lei, se respinge ca fiind neîntemeiată.

În rest, dispozițiile sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei din 17 aprilie 2025 în latura penală, a recuperării prejudiciului material cauzat prin infracțiune și soluționării chestiunii cu privire la corpurilor delictelor, se mențin fără modificări.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 (două) luni de la data comunicării deciziei integrale.

Dispozitivul deciziei integrale pronunțat public și decizia integrală înmănată/expediată părților la 24.12.2025.

Președintele ședinței:

Judecător:

Judecător: